

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Žákové a soudkyň JUDr. Zdenky Ferešové a JUDr. Ludmily Říhové v právní věci žalobců 1/ V [redacted] N [redacted], nar. [redacted], 2/ O [redacted] N [redacted], a 3/ V [redacted] N [redacted], nar. [redacted], všichni bytem [redacted], zastoupených JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalované Allianz pojišťovně, a.s., se sídlem Praha 2, Římská 103/12, o ochranu osobnosti, o odvolání žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. května 2004 č.j. 36 C 16/2004-58, takto :

Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje** .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. května 2004 č.j. 36 C 16/2004-58 zamítl žalobu, aby žalovaná zaplatila prvnímu žalobci 500 000 Kč, druhé žalobkyni 500 000 Kč a třetímu žalobci 200 000 Kč. Současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Při rozhodování vycházel ze zjištění, že dne 17.3.2001 došlo k dopravní nehodě, kterou způsobil M [redacted] P [redacted], a při níž došlo k jeho úmrtí a též k úmrtí P [redacted] N [redacted], syna prvních dvou žalobců a bratra třetího žalobce. Dospěl k závěru, že tímto došlo k neoprávněnému zásahu do práva na soukromí a rodinný život žalobců. S odkazem na obsah

pojistné smlouvy uzavřené mezi M [REDACTED] P [REDACTED] a žalovanou a na zák.č. 168/1999 Sb. dovodil, že se týkají výlučně škody a nikoli odpovědnosti za újmu na osobnosti. Povinnost poskytnout zadostiučinění podle § 13 obč. zák. proto zanikla smrtí M [REDACTED] P [REDACTED] a na žalovanou nepřešla. Výrok o nákladech řízení odůvodnil ustanovením § 142 odst.1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podali žalobci odvolání, v němž vytýkali soudu prvního stupně nesprávné právní posouzení jinak správně zjištěného skutkového stavu věci. Zdůrazňovali povinnost státu zajistit, aby se dostalo přiměřeného zadostiučinění osobám, u nichž došlo porušením odpovědnostního vztahu nebo porušením povinnosti k narušení osobnostního práva na rodinný život. Nesouhlasili se závěrem soudu prvního stupně, dle něhož odkaz ustanovení § 6 zák. č. 168/1999 Sb. "v rozsahu a ve výši podle zvláštního právního předpisu" se vztahuje výlučně k náhradě škody podle ustanovení § 442 a násl. obč. zák., neboť ten je podle jejich názoru v rozporu se zásadami logického, gramatického a systematického výkladového postupu a též porušením čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR. Poukazovali dále na čl. 3 Směrnice 2000/26/EC, dle něhož je každý členský stát povinen zajistit, aby poškozená strana nakládala přímým nárokem proti odpovědnému pojistiteli, ať už se jedná o jakoukoliv škodu nebo újmu způsobenou provozem motorového vozidla, z níž a ze zák.č. 168/1999 Sb. vyplývá věcná pasivní legitimace žalované v dané věci. Navrhovali, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, aby žalobě vyhověl.

Žalovaná navrhovala potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolací soud podle ustanovení § 212 o.s.ř. přezkoumal napadený rozsudek a řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolací soud vychází ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, ostatně mezi účastníky nesporných, a sdílí i jeho právní závěry, že úmrtím P [REDACTED] N [REDACTED], syna prvních dvou žalobců a bratra třetího žalobce, v důsledku dopravní nehody způsobené dne 17.3.2001 M [REDACTED] P [REDACTED], došlo k závažnému neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobců, konkrétně do jejich práva na soukromý a rodinný život. Ztotožňuje se i se závěrem soudu prvního stupně, že za předmětný neoprávněný zásah do uvedených práv žalobců nenese žalovaná odpovědnost podle ustanovení § 13 obč. zák.. Tu nelze dovodit ze smlouvy, kterou uzavřela s M [REDACTED] P [REDACTED] dne [REDACTED], jejíž součástí jsou Všeobecné pojistné podmínky pro pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla schválené Ministerstvem financí ČR dne 11.10.1999, a které jsou v souladu se zák. č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, neboť touto smlouvou byl stanoven rozsah pojištění odpovědnosti výlučně za škodu, nikoli za újmu na osobnostních právech, jak správně dovodil soud prvního stupně. Součástí pojištění tak nebylo ani způsobení újmy na soukromí a rodinném životě.

Výtka žalobců, že soud prvního stupně nesprávně vyložil z hlediska logického, gramatického a systematického výkladového postupu ustanovení § 6 odst. 2 zák. č. 168/1999 Sb., není oprávněná; již z názvu zákona vyplývá, že se týká pouze pojištění odpovědnosti za škodu a pokud jde o jeho ustanovení § 6 odst. 2 písm. a/ (a jemu korespondující čl. VII odst. 2 písm. a/ všeobecných pojistných podmínek) je zde výslovně stanoveno, aby pojistitel za pojištěného uhradil poškozeným uplatněné a prokázané nároky na náhradu „škody na zdraví nebo usmrcením“. Z tohoto znění se jednoznačně podává, že se náhrada škody vztahuje i ke slovu usmrcením. Oprávněným z hlediska dané věci neshledal odvolací soud ani poukaz

-85-

žalobců na povinnosti státu zajistit, aby se dostalo zadostiučinění osobám, u nichž došlo k újmě na právu na rodinný život, jestliže stát není v dané věci účastníkem řízení a v řízení nebylo prokázáno (ostatně ani tvrzeno), že by žalovaná tvrzené povinnosti státu v tomto směru převzala.

Ze shora uvedeného vyplývá, že žalovaná není v dané věci z hlediska hmotného práva věcně pasivně legitimována. Odvolací soud proto podle ustanovení § 219 o.s.ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 224 odst.1 a § 142 odst.1 o.s.ř., když v odvolacím řízení úspěšné žalované náklady tohoto řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jen jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že rozsudek má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

V Praze dne 11. ledna 2005

JUDr. Naděžda Žáková
předsedkyně senátu

